

Írta: Valeri V.
Cordón elder
a Hetvenektől

Bámulatos lecke

„[Meg]nyitom... néktek az egek csatornáit, és... árasztok reátok áldást bőségesen” (Malakiás 3:10).

Guatemalában nőtem fel, és gyermekkoromban a családomnak volt egy sportmezeket készítő üzeme.

Édesapám azt szerette volna, ha a családukban a gyerekek megtanulnak keményen dolgozni. Segítettünk neki az üzemben. Kicsi koromban sokszor kerültem bajba. Úgy tűnt, hogy mindig mindent összetörök! De amikor idősebb lettem, édesapám megengedte, hogy én felügyeljem a kötőgépeket.

Édesapám fizettet nekünk az elvégzett munkáért. Aztán mindig feltette a kérdést: „Mihez kezdesz a pénzeddel?” Tudtam, hogy mi a helyes válasz: „Befizetem a tizedemet és félreteszem a missziómra.”

Amikor úgy 13 éves lehettem, a vállalkozásunk sok pénzt veszített. Sok varrógéptől meg kellett szabadulnunk. A korábbi kétszáz munkás helyett még öt alkalmazottunk sem maradt, és ők is a garázsunkban dolgoztak.

Mindig is fizettem a tizedemet, de soha nem érttem igazán, hogy mennyire fontos. Aztán egy bámulatos leckében volt részem. Az egyik szombat reggel meghallottam, ahogy a szüleim halkán beszélgetnek. Édesapám azt mondta édesanyjának, hogy csak annyi pénzünk van, ami vagy a tizedre, vagy az ételre elég. Mindkettőre nem futja. Aggódni kezdtem. Vajon mit fog tenni édesapám?

Vasárnap láttam, ahogy édesapám átnyújt egy borítékot a gyülekezeti elnökünknek. A tizedfizetést választotta! Örültem, hogy így tett, ugyanakkor aggódtam is. Mit fogunk enni?

Másnap reggel néhány ember kopogtatott az ajtómon. Közölték édesapámmal, hogy azonnal szükségük van mezekre. A vevők rendszerint a megrendelés elkészülte után fizettek, de ezek az emberek még aznap, a mezek megvarrása előtt kifizették édesapámat!

Egyetlen hétféle alatt olyan csodaszép leckét tanultam, amely egy életen át velem maradt. A tizedfizetés törvénye segít építeni a hitünket, és kimutatni hálánkat Mennyei Atyánk felé. A tizedfizetés áldás! ■